

paa det, som vi ansee ubetinget for det Rigtige. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Adler) sagde, at, naar man ikke kunde faae det Bedste, maa man tage det Næstbedste; men det, man her byder os, nemlig Havneanlægget mod Nord, er noget af det Børste, man kan faae. Hvad Opnuddringen af Havnen i det Indre angaaer, har man fra vor Side ikke udtalt sig herom, og jeg skal gjerne udtale, at Havneadministrationen har virket med al Kraft for at udføre, hvad den ansaae for det Rigtigste, men som vi i flere Henseender ikke kunne ansee for at være til det Heles Vel.

Adler: Jeg maa bede om Ordet, netop fordi jeg fra Begyndelsen af, da den ærede Taler havde Ordet, fandt, at han ikke gjorde, hvad han nu, da han sidst havde Ordet, sagde, at han gjorde, nemlig behandlede sine Modstandere i denne Sag pænt. Det ærede Medlem har stillet sig op, og jeg har beundret den Udholdenhed, hvormed det ærede Medlem i og udenfor Salen har arbejdet; men hvad jeg ikke finder i sin Orden, men derimod statsoplysende i materiel Henseende, er, naar der er skeet en Begyndelse paa en Ting, at man saa bestandig vil tilbage til Noget, som er dømt af alle dem, som have haft med Sagen at gøre. Det kalder jeg at fremkalde Spøgelse. Det ærede Medlem sagde, at det ikke gik an, som jeg gjorde, at fremkomme med løse Paastande, naar man af en eller anden Grund ikke vilde have en Udvidelse af Havnen imod Syd, og saa sagde det ærede Medlem tilsidst, at det Hele havde Godt af Kallebodstrandsprojectet, undtagen maastee enkelte Folk, der havde Eiendomme mod Nord. Nu har det ærede Medlem ikke derved meent mig, thi jeg har ikke nogen Eiendom der, men det er ikke en pæn Maade at behandle Autoriteter paa, der have haft med Sagen at gøre, og som have meent, at det, der er skeet, er til Stadens Bedste, at sige: „Vor Mening er den ene rigtige.“ Saa siger det ærede Medlem, at jeg har kastet løse Paa-

stande ud angaaende alvorlige Foretagender, hvoraf det første skulde koste 6½ Million og det andet 3½ Million. Jeg troer ikke, vi have saa umaadeligt flot med Millioner, at vi kunne sige, at det er smaa Foretagender. Det er altsaa ingenlunde Smaasummer, der er Tale om. Men for mig er Hovedsagen, at, om vi føre denne Debat videre her nok saa længe, vil det ikke være Thinget muligt at dømmen om denne Sag. Det sagde jeg allerede, da jeg forrige Gang havde Ordet om denne Sag, men saa sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen): Men Ministeren — og det er jeg enig med ham i — han har søgt alle de Oplysninger, han kunde faae. Denne Sag har svævet for os siden 1856, og vi ere endelig — jeg gjentager det, efter min Mening heldigvis — komne til det Resultat, at begrave, hvad vi ikke kunde faae, og begynde paa Noget, vi kunne faae, og som maastee omsider vil sætte os istand til at gennemføre det Andet. Men nu siger det ærede Medlem — det er komist, for ikke at sige alvorligt — da han talte om at have behandlet Modstanderne pænt, at det maastee kun var, fordi de havde Grunde andre Steder, at de vare imod Kallebodprojectet. Det ærede Medlem kunde heller ikke forstaae, hvorledes man kunde være saa stemt for Krøhnkes Project, men imod Andersens. Sagen er, at Krøhnkes Project er blevet bifaldet af en af de største Civilingenieurer, Europa maastee for Diebliffet har, Thomas Page, som det store England og London, der have et saa rigeligt Udvalg af Folk til at vælge imellem, have betroet Bygningen af Westminsterbridgen, som ansees for noget af det Bedste i den Retning, der er leveret i de sidste 20—30 Aar. Der har foreligget offentlige Erklæringer fra Folk, som han har sendt herover for at undersøge det efter hans Veiledning og Instrux, og de have sagt, at Krøhnkes Plan lod sig udføre. Paa den anden Side havde vi Murray, som ogsaa har gjort store Planer. Jeg kan ikke dømmen om, hvem af disse 2 Mænd der er den største